

Nova oportunitat al sindicalisme nacional

El Primer de maig d'enguany va haver-hi el Congrés Constituent de la Confederació Sindical de Catalunya —CSC—, l'experiència sindical i nacionalista més unitària des de l'arribada de la democràcia. Amb les eleccions sindicals a l'administració, la CSC té previst passar a ser un sindicat representatiu.

J. M. Pasqual

La llarga trajectòria sindicalista de Llerinós va començar l'any 1970 a CC.OO. Llerinós, el 75, va impulsar els Col·lectius de Treballadors cap al Sindicat de Catalunya —CCTT—. L'any 83, els CCTT van iniciar junt amb el SOC i el CADCI, el procés de fusió de la Confederació Sindical de Treballadors de Catalunya —CSTC—, de la qual Llerinós també va ser elegit secretari general.

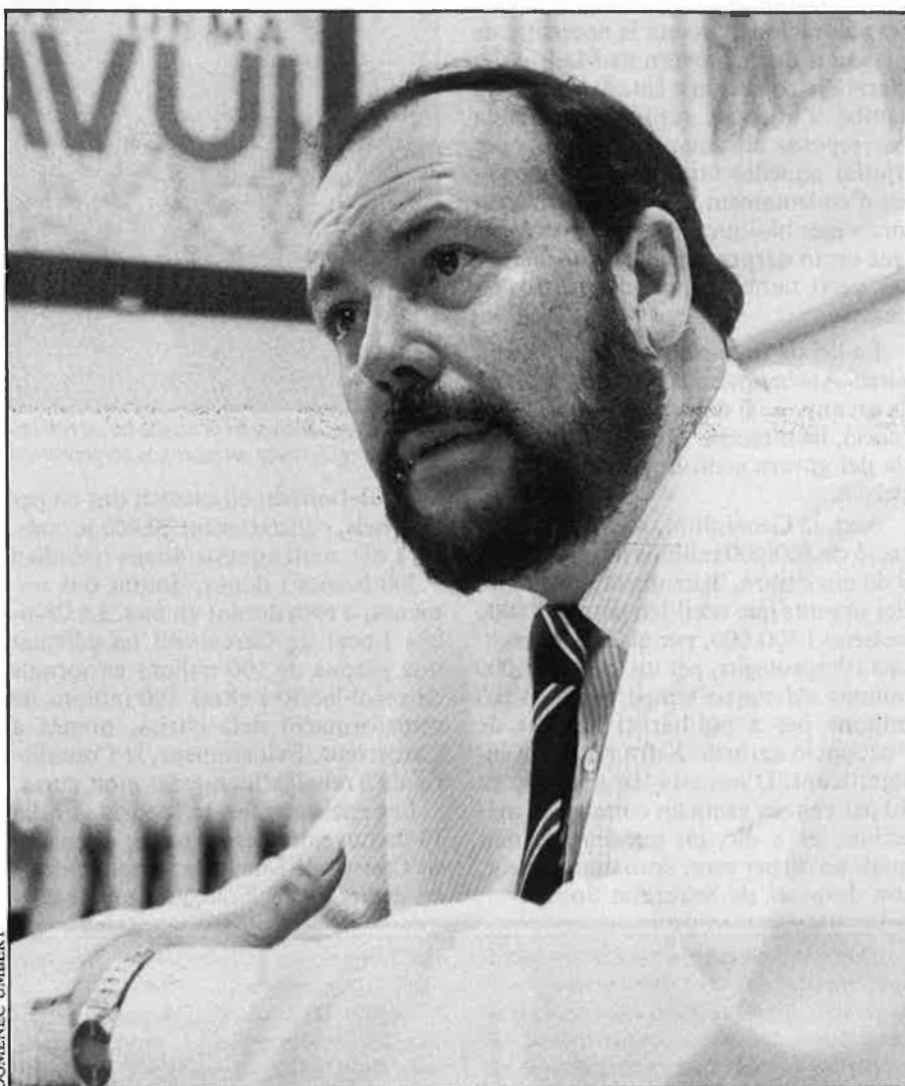
Avui, Lluís Llerinós és el secretari general de la Confederació Sindical de Catalunya —CSC—, i el representant d'aquesta central en el comitè confederal mundial de la Confederació Mundial del Treball —CMT.

—*¿Pot definir-nos breument què és la Confederació Sindical de Catalunya?*

—La CSC és el resultat del procés d'aglutinació de tots els col·lectius que lluitàvem per aconseguir un sindicat nacional, de classe i democràtic. Ara, en primer lloc, el nostre objectiu és ser la tercera força sindical a Catalunya, i després aconseguir ser la primera.

—*Vostè diu sindicat nacional i de classe. ¿La CSC és un sindicat de classe, en el sentit habitual d'aquesta paraula?*

—El component de classe ha estat utilitzat bàsicament per tots els sindicats. Però, ¿què entén cadascú per sindicat de classe? Nosaltres entenem que un sindicat format per treballadors, i al servei dels treballadors, no pot ser altra cosa que un sindicat de classe. Si no, seria un sindicat groc. I, evidentment, no hem tingut mai aquesta pretensió, malgrat que volem ser un sindicat modern.

DOMÈNEC UMBERT

«Sindicat modern és acceptar el que comporten les noves tecnologies en les relacions laborals.»

—*¿Què enteneu per un sindicat modern?*

—Doncs que, sense renunciar als principis de la formació del sindicalisme, puguem donar una nova dimensió i ser capaços d'assumir el repte de les noves tecnologies i el que comporta en les relacions laborals i en els sectors especialitzats de la classe treballadora.

—*El primer de maig del 87 es va celebrar el Congrés fundacional. ¿Qui compon actualment la Confederació Sindical de Catalunya?*

—Bàsicament, la CSTC, el Sindicat de Quadres —SQC— i el SCPVE, amb àmbit a la Caixa de Pensions. La

CSTC va aportar catorze organitzacions confederades, algunes de les quals utilitzaven sigles històriques, com el Sindicat de Treballadors de la Garrotxa, el Sindicat Obrer de la Fusta i del Suro, el CADCI, el Sindicat Unitari de Treballadors d'Autoescola... I encara continuem aglutinant nous col·lectius sota la sigla CSC.

—*¿La sopa de sigles els va perjudicar en les darreres sindicals?*

—No. Perquè totes les sigles van computar com a CSC.

—*¿Tampoc de cara a la propaganda?*

—Aquí sí. L'acord de fusió de CSC el vam signar tot just començaven les

eleccions. I CSTC i SQC ja havien preparat campanyes pròpies, sense temps de planificar una campanya conjunta. Però vam obtenir 553 delegats.

—*En números relatius, ¿no creu que són molt pocs delegats?*

—Entenem que són pocs. Representen un 2 per cent del total, i això és ben poc.

—*¿I per què creu vostè que a Catalunya no hi ha un sindicalisme nacional fort?*

—Aquesta és una pregunta eterna, amb una resposta que inclou molts factors. A Catalunya hi ha hagut comptades experiències de sindicalisme nacional. Quan Llairet i Seguí, en la seva època, van intentar transformar aquesta situació, els van matar. D'altra part, els partits nacionalistes no s'han plantejat mai, ni els de la dreta ni els de l'esquerra, la necessitat de crear un sindicat. En els seus inicis, ni tan sols el PSAN estava d'acord amb la potenciació d'un sindicat català, i aportava els seguidors a CC.OO. L'únic partit que va tenir sempre una consciència de creació d'un sindicat nacional català va ser Unió Democràtica de Catalunya, que al 58 va potenciar la Solidaritat d'Obrers de Catalunya —SOC. ¡Ja és gros que un partit com Unió fos l'únic impulsor d'un sindicat català!

—*¿Els partits nacionalistes actuals ja es plantegen la necessitat d'un sindicalisme nacional?*

—Sí. Almenys a nivell de declaració. Caldria analitzar-ho a nivell d'actuació. Actualment, s'ho plantegen UDC, CDC, ERC, l'Entesa dels Nacionalistes d'Esquerra, i també alguns sectors del PSAN i de l'MDT. D'alguna manera, tots.

—*¿I la Confederació és independent políticament?*

—Sí. Volem la independència del sindicat i no ser corretja de transmissió de cap partit polític. Les nostres propostes arriben a tots els partits polítics de Catalunya, inclús al Partit Socialista. En el comitè executiu de la CSC hi ha militants de tres o quatre partits. Això seria impossible si el sindicat depengués d'una determinada opció política.

—*Doni alguna raó perquè un treballador voti la CSC i no un altre sindicat.*

—Una, que és un sindicat català. Dues, que és de classe. Tres, que és democràtic. Quatre, que vol ser un sindicat modern. I cinc, que és el sindicat del futur.

—*¿I com pensa competir contra CC.OO., UGT, i altres sindicats que també deuen tenir aquestes raons?*

—Penso que no tenen aquestes raons, perquè no hi ha cap dels dos que pugui assumir que és un sindicat cata-

là. Sí que poden assumir que són un sindicat de classe, però caldria posar entre cometes que siguin sindicats moderns i amb capacitat de canvi, encara que en tinguin voluntat.

—*Del 20 de novembre al 31 de desembre hi ha eleccions sindicals a l'administració. ¿Ja era hora?*

—Sí, ¡ja era hora! Els treballadors de l'administració eren, en aquest sentit, treballadors de segon ordre. A tot l'Estat espanyol seran les primeres eleccions sindicals a l'administració, tret d'Euskadi, on ja les van fer malgrat l'oposició del govern central.

En el sector de l'administració podem obtenir un resultat prou satisfactori que ens permeti ser una central sindical representativa.

—*¿Quines expectatives hi ha?*

—Tenim gran esperança a obtenir uns bons resultats. En el sector públic ja hem treballat molts anys, ara tindrem l'oportunitat de demostrar-ho. Pensem sobrepassar fins i tot el 10 per cent.

—*Abans vostè deia que a Euskadi ja havien fet eleccions, ¿creu que Catalunya està perdent iniciativa?*

—No. La situació d'Euskadi és diferent. Ells tenen la gran sort de comptar amb ELA-STV i LAB. LAB sobrepassa el 10 per cent, i ELA té més delegats que CC.OO i UGT junts. El govern d'Euskadi també ha estat més hàbil i més compromès que el govern de Catalunya. La prova és que, quan ELA va convocar eleccions en el sector públic, el govern basc les va acceptar. I els resultats van computar per a Euskadi. Si a Espanya no en feien, era el seu problema. És tota una altra filosofia. □

LEONARDO SCIASCIA

I 912 + I

VENECIES, 10

EDICIONS DE LA MAGRANA / EDICIONS 62

JORGE AMADO

TOCAIA GRANDE

LA FAÇ OBSCURA

VENECIES, 11

EDICIONS DE LA MAGRANA / EDICIONS 62

DYLAN THOMAS

RETRAT DE L'ARTISTA
COM A CADELL

VENÈCIES, 12

EDICIONS DE LA MAGRANA / EDICIONS 62